
ทฤษฎีว่าด้วยพฤติกรรมของผู้บริโภค

Theory of Consumer Behavior

รายวิชาเศรษฐศาสตร์จุลภาค
ดร.สำราญ บุญเจริญ
คณะเศรษฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยภาคกลาง

ทฤษฎีว่าด้วยพฤติกรรมผู้บริโภค

ส่วนที่ 1 ทฤษฎีอรรถประโยชน์

ส่วนที่ 2 เส้นความพอใจเท่ากัน
และเส้นงบประมาณ

ทฤษฎีอรรถประโยชน์ (the utility theory)

1. ความหมายและข้อสมมติ
2. กฎว่าด้วยการลดน้อยถอยลงของอรรถประโยชน์
หน่วยท้ายสุด (ส่วนเพิ่ม)
3. ตารางและเส้นอรรถประโยชน์
4. ดุลยภาพของผู้บริโภค
5. การสร้างเส้นอุปสงค์จากดุลยภาพของผู้บริโภค
6. ส่วนเกินของผู้บริโภค

1. ความหมายและข้อสมมติ

**อรรถประโยชน์ (utility) หมายถึง ความพอใจ
ที่ผู้บริโภคได้รับจากการอุปโภคบริโภคสินค้า
หรือบริการชนิดใดชนิดหนึ่งในระยะเวลาหนึ่ง**

n เศรษฐทรัพย์ (economic goods)
จะมีอรรถประโยชน์มากหรือน้อย
ขึ้นอยู่กับ

- ความชอบของผู้บริโภค**
- ความต้องการของผู้บริโภค**
- ช่วงเวลาต่างๆ**

ข้อสมมติ

1. **อรรถประโยชน์วัดค่าเป็นตัวเลขได้ เรียกว่า ยูทิล(util)**
2. **ผู้บริโภคเลือกซื้อสินค้าและบริการมาบริโภค เพื่อให้ความพอใจสูงสุด เลือกโดยการเปรียบเทียบ เพื่อให้ได้อรรถประโยชน์สูงสุดภายใต้งบประมาณที่มีจำกัด**
3. **สินค้าและบริการที่ซื้อสามารถแบ่งเป็นหน่วยย่อยได้ และทุกหน่วยย่อยมีคุณสมบัติเหมือนกัน**

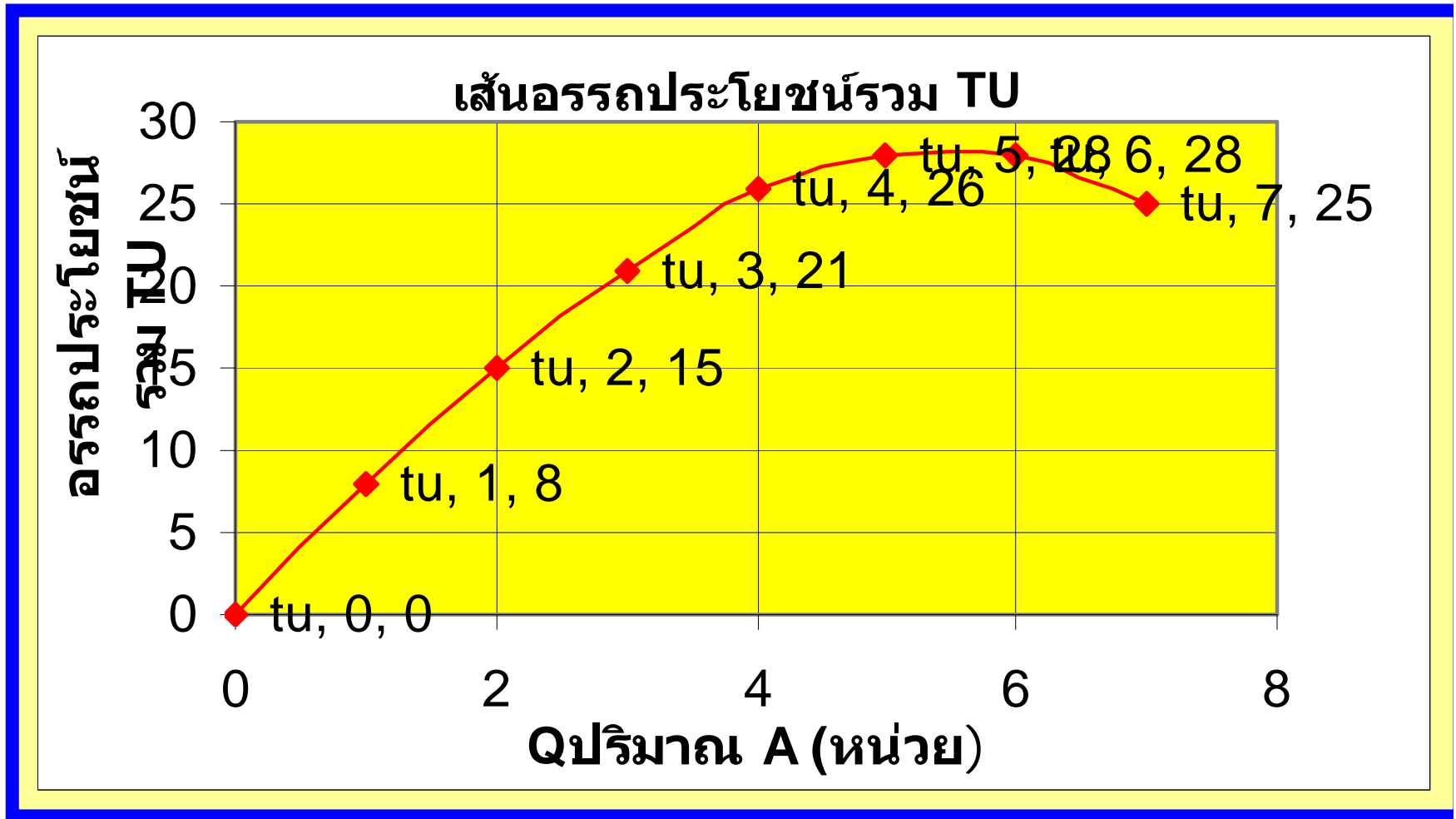
2. กฎว่าด้วยการลดน้อยถอยลงของ
อรรถประโยชน์ส่วนเพิ่ม
n อรรถประโยชน์ส่วนเพิ่ม หรือ
อรรถประโยชน์หน่วยสุดท้าย หรือ
อรรถประโยชน์หน่วยท้ายสุด
(marginal utility, MU) หมายถึง
ความพอใจที่ผู้บริโภคได้รับเพิ่มจาก
การบริโภคสินค้าเพิ่มขึ้นหนึ่งหน่วย

n กฎว่าด้วยการลดน้อยถอยลงของ
อรรถประโยชน์หน่วยท้ายสุด (the law of
diminishing marginal utility) กล่าวว่า

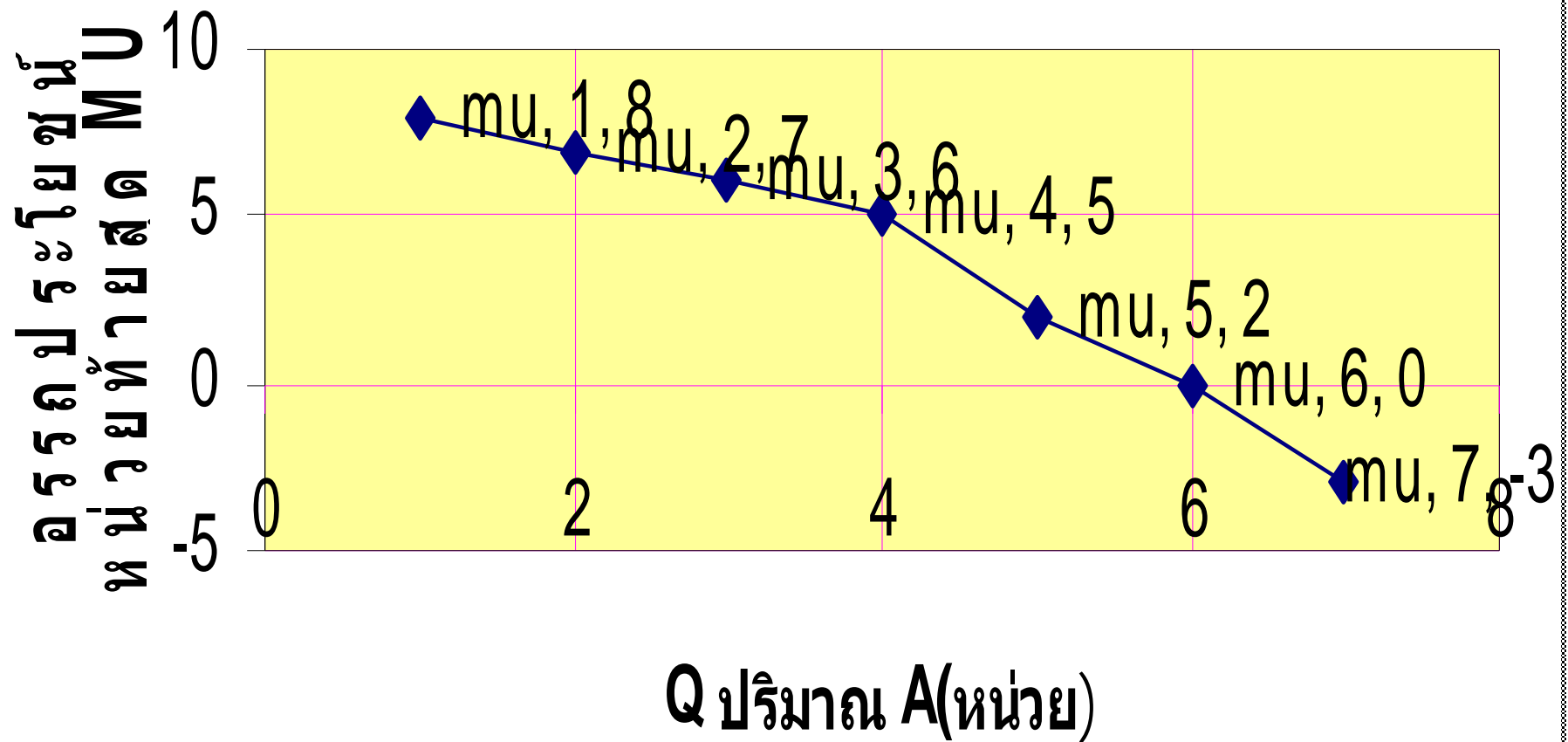
“ เมื่อผู้บริโภคได้บริโภคสินค้าหรือบริการ
เพิ่มขึ้นๆทีละ 1 หน่วย อรรถประโยชน์
หน่วยท้ายสุดที่ผู้บริโภคได้รับจากสิ่งนั้น
จะลดลงตามลำดับ ”

3. ตารางและเส้นอรรถประโยชน์

ปริมาณ สินค้าA	อรรถประโยชน์รวม (TU)	อรรถประโยชน์หน่วยท้ายสุด (MU)
0	0	
1	8	8
2	15	7
3	21	6
4	26	5
5	28	2
6	28	0 TUสูงสุด
7	25	-3

เส้นอรรถประโยชน์หน่วยท้ายสุด

$$MU_n = TU_n - TU_{n-1}$$

$$MU_n = \frac{\Delta TU}{\Delta Q} = \text{slope of TU}$$

-
- n** **อรรถประโยชน์รวม (total utility) หมายถึง ผลรวมของอรรถประโยชน์ส่วนเพิ่ม (MU) ที่ได้จากการบริโภคสินค้า นับตั้งแต่หน่วยแรกจนถึงหน่วยที่กำลังพิจารณา**

$$TU = \sum_{i=1}^n MU_i$$

ความสัมพันธ์ระหว่าง TU และ MU

1. TU การบริโภคสินค้าหน่วยแรกๆจะมีค่าเพิ่มขึ้นๆ ส่วน MUจะมีค่าลดลงๆ
2. เมื่อ MUมีค่าเท่ากับศูนย์ TU จะมีค่ามากที่สุด ต่อจากนั้นค่าของ TU จะเริ่มลดลง ขณะเดียวกัน MUจะมีค่าติดลบ

**การลดน้อยถอยลงของอรรถประโยชน์
หน่วยท้ายสุด (diminishing marginal
utility) หมายถึง ช่วงของ MU ที่ที่ค่า
ลดลง จากตารางและรูปที่ผ่านมาพบว่า
ตรงกับการบริโภคสินค้าตั้งแต่หน่วยที่ 1
เป็นต้นไป**

ดุลยภาพของผู้บริโภค (consumer equilibrium)

- n ผู้บริโภคจะใช้ดุลยพินิจพิจารณาว่า จะใช้จ่ายรายที่มีจำกัดอย่างไรในการซื้อสินค้าและบริการ ให้ได้ความพอใจสูงสุด (maximizing total utility)
- n การกระทำที่ทำให้เกิดดุลยภาพของผู้บริโภค (consumer equilibrium) แยกพิจารณาได้สองกรณีดังนี้

กรณีที่ 1 ผู้บริโภคมีรายได้ไม่จำกัดและสินค้าทุกชนิดมีราคาเท่ากัน

- n เป้าหมายของผู้บริโภคคือแสวงหาค่า TU สูงสุด**
- n ผู้บริโภคจะเลือกซื้อสินค้าและบริการแต่ละอย่างเรียงตามลำดับค่า MU ที่ได้จากสินค้านั้น (scale of preference) เมื่อถึงหน่วยที่ MU เป็นศูนย์จึงหยุดซื้อ**

TU_A มีค่าสูงสุดเมื่อ $MU_A = 0$

TU_B มีค่าสูงสุดเมื่อ $MU_B = 0$

และ $TU_t = TU_t + TU_t + \dots$

TU_t มีค่าสูงสุดเมื่อ

$$MU_A = MU_B = \dots = 0$$

กรณีที่ 2 ผู้บริโภคมีรายได้จำกัดและสินค้าแต่ละชนิดมีราคาไม่เท่ากัน

ผู้บริโภคเลือกซื้อสินค้าที่ให้ MU สูงสุดก่อน โดยซื้อจนถึงหน่วยที่ MU ของสินค้านั้นเท่ากับ MU หน่วยแรกของสินค้าชนิดที่สอง ทำเช่นนี้ จนหมดรายได้ของตนเอง

$$MU_A = MU_B = \dots = K$$

เนื่องจากสินค้าราคาไม่เท่ากันจึงต้องปรับราคา
สินค้าทุกชนิดให้เท่ากับ 1 โดยการหาร MU ของ
สินค้าด้วยราคาของสินค้านั้น

สมการเงื่อนไขดุลยภาพผู้บริโภค

$$\frac{MU_A}{P_A} = \frac{MU_B}{P_B} = \frac{MU_C}{P_C} = \dots = \frac{MU_N}{P_N} = K$$

n กำหนดให้ผู้บริโภคต้องจ่ายให้เต็มงบประมาณที่
กำหนด

$$(P_A \times Q_A) + (P_B \times Q_B) = I$$

จำนวน ซื้อ	อรรถประโยชน์หน่วยท้ายสุด(หน่วย: util)					
	ถั่ว (a) กรัมละ 60 ส.ต.		กะหล่ำปลี (b) กรัมละ 30 ส.ต.		มะเขือเทศ (C) กรัมละ 20 ส.ต.	
	MU_a	MU_a/P_a	MU_b	MU_b/P_b	MU_c	MU_c/P_c
1	130	2.17	70	2.33	51	2.55
2	128	2.13	62	2.06	50	2.50
3	128	2.13	60	2.00	48	2.40
4	120	2.00	52	1.73	41	2.05
5	112	1.86	45	1.50	40	2.00

ถ้ารายได้รวม = 4.30 บาท ดุลยภาพเกิดที่

$$a = 4 \text{ ก. } b = 3 \text{ ก. } c = 5 \text{ ก.}$$

$$\frac{MU_A}{P_A} = \frac{MU_B}{P_B} = \frac{MU_C}{P_C} = K$$

$$\frac{120}{60} = \frac{60}{30} = \frac{40}{20} = 2$$

จำนวนเงินทั้งสิ้น

$$= (4 \times 0.60) + (3 \times 0.30) + (5 \times 0.20)$$

$$= 4.30 \text{ บาท}$$

ตัวอย่าง

ถ้า $P_a = 5$ $P_b = 15$ $MU_a = 10$ $MU_b = 15$
ผู้บริโภคอยู่ในภาวะดุลยภาพหรือไม่ และจะ
ปรับตัวอย่างไรเพื่อให้อยู่ในภาวะดุลยภาพ
สมมติว่าผู้บริโภคมีงบประมาณรายจ่ายจำกัด

n แทนค่าลงในสมการเงื่อนไขดุลยภาพผู้บริโภคได้

$$\frac{MU_a}{P_a} > \frac{MU_b}{P_b}$$

$$\frac{10}{5} > \frac{15}{15}$$

n แสดงว่า MU_a ต่อเงิน 1 บาทมีค่ามากกว่า MU_b ต่อเงิน 1 บาท ดังนั้นต้องปรับการบริโภคเพื่อให้ค่า MU_a/P_a ลดลง หรือ ค่า MU_b/P_b เพิ่มขึ้น ใดๆอย่างหนึ่งหรือพร้อมกัน

**แต่เมื่อกำหนดให้ผู้บริโภคมี
งบประมาณจำกัดมาก ต้องใช้วิธีลดค่า
MUa/Pa เนื่องจากราคาสินค้าเปลี่ยน
ไม่ได้ จึงต้องลดค่า MUa โดยการบริโภค
a มากขึ้น (ตามกฎหมายลดน้อยถอยลง
ของอัตราประโยชน์หน่วยท้ายสุด)**

อรรถประโยชน์หน่วยท้ายสุดของสินค้า A และ B

จำนวนซื้อ	สินค้า A		สินค้า B	
	ราคาหน่วยละ 1 บาท		ราคาหน่วยละ 2 บาท	
	MU_A	MU_A/P_A	MU_B	MU_B/P_A
1	10	10	24	12
2	8	8	20	10
3	7	7	18	9
4	6	6	16	8
5	5	5	12	6
6	4	4	6	3

ถ้ามีรายได้ทั้งสิ้น 10 บาท เมื่อ A ราคาหน่วยละ 1 บาท B ราคาหน่วยละ 2 บาท จากตารางที่ผ่านมา ผู้บริโภคจะอยู่ในดุลยภาพเมื่อ

$$\frac{MU_A}{P_A} = \frac{MU_B}{P_B} = K$$

$$\frac{8}{1} = \frac{16}{2} = 8$$

มูลค่ารวม = $2 \times 1 + 4 \times 2 = 4 + 8 = 10$ บาท
เท่ากับรายได้ที่มีพอดี

ต่อมา B ราคาตกลงเหลือหน่วยละ 1 บาท โดย A คงเดิมที่ราคาหน่วยละ 1 บาท ผู้บริโภคจะอยู่ในดุลยภาพเมื่อ ซื้อ A จำนวน 4 หน่วย และ ซื้อ B จำนวน 6 หน่วย ตำแหน่งดุลยภาพเปลี่ยนไป โดยจำนวนเงินเท่าเดิม 10 บาท

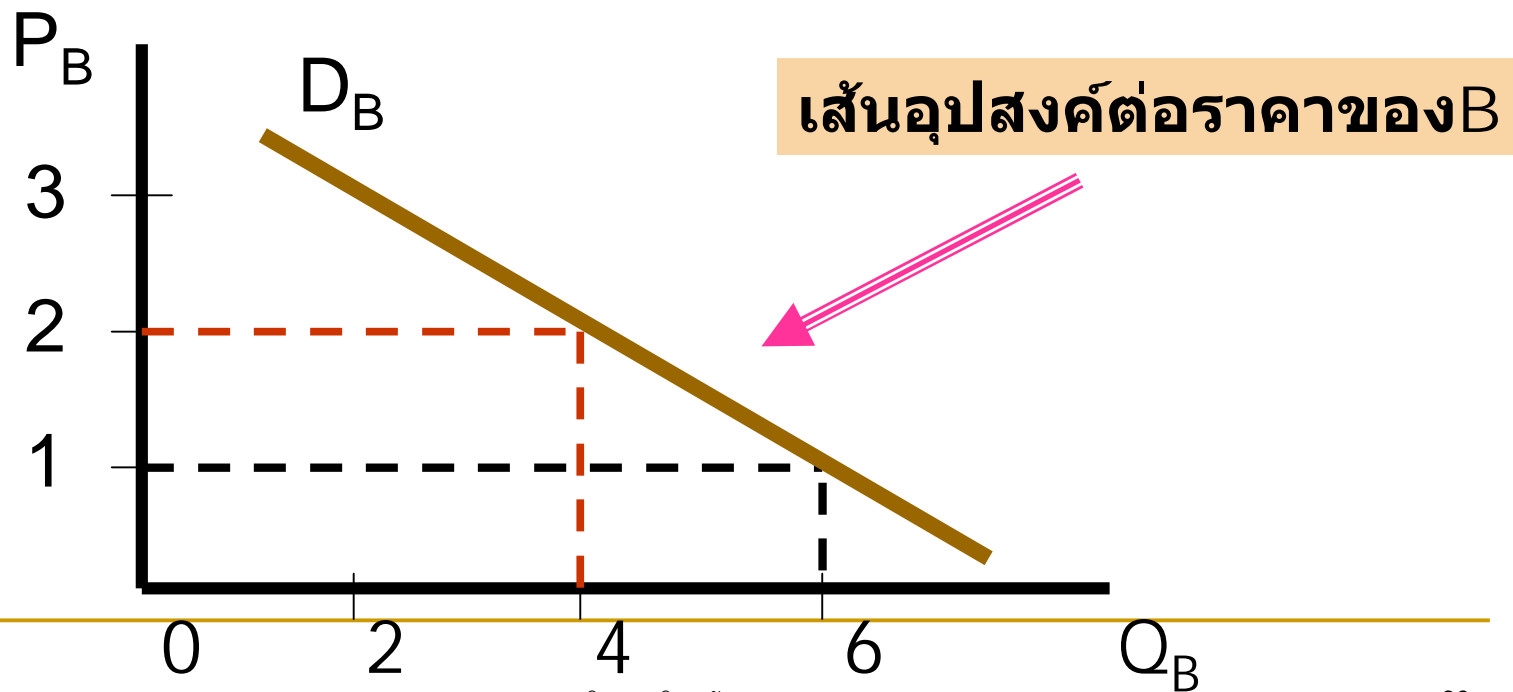
$$\frac{MU_A}{P_A} = \frac{MU_B}{P_B} = K$$

$$\frac{6}{1} = \frac{6}{1} = 6$$

มูลค่ารวม = $4 \times 1 + 6 \times 1 = 4 + 6 = 10$ บาท
เท่ากับรายได้ที่มีพอดี

n ปริมาณซื้อ A และ B ณ ราคาต่างๆกัน

ราคา B	ปริมาณซื้อ B	ปริมาณซื้อ A
1	6	4
2	4	2

ทฤษฎีอรรถประโยชน์นำมาใช้จริงในทางปฏิบัติได้ยาก เพราะ

- 1. หน่วยวัดความพอใจ ทำได้ลำบาก**
- 2. ไม่มีผู้บริโภคนใดทำการเปรียบเทียบ MU โดยละเอียด**
- 3. ราคาและคุณภาพสินค้าเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา**
- 4. การประเมินค่า MU จากสมาชิกทุกคนในครอบครัวทำได้ยาก**

ถึงแม้จะใช้จริงในทางปฏิบัติได้ยาก แต่มีส่วนช่วยเสริมสร้างความเข้าใจในพฤติกรรมผู้บริโภคได้ และดัดแปลงใช้กับเรื่องอื่นที่ระบุค่าได้จริง เช่น การแบ่งเวลาที่มีจำกัดในการสอบ ให้ได้คะแนนรวมสูงสุด

ส่วนเกินผู้บริโภค (consumer surplus)

**หมายถึง ส่วนต่างระหว่างราคา
สินค้าที่ผู้บริโภคจ่ายจริง กับราคา
สินค้าที่ผู้บริโภคมินดีจะจ่ายเพื่อให้
ได้สินค้านั้นมาอย่างแน่นอน**

การชมครั้งที่	จำนวนเงินที่ยินดีจะจ่าย	ส่วนเกินผู้บริโภคร (ค่าชมรอบละ 5 บาท)
รอบ 1	20	15
รอบ 2	10	5
รอบ 3	5	-
ไม่ดูต่อไป	-	-
รวม		20

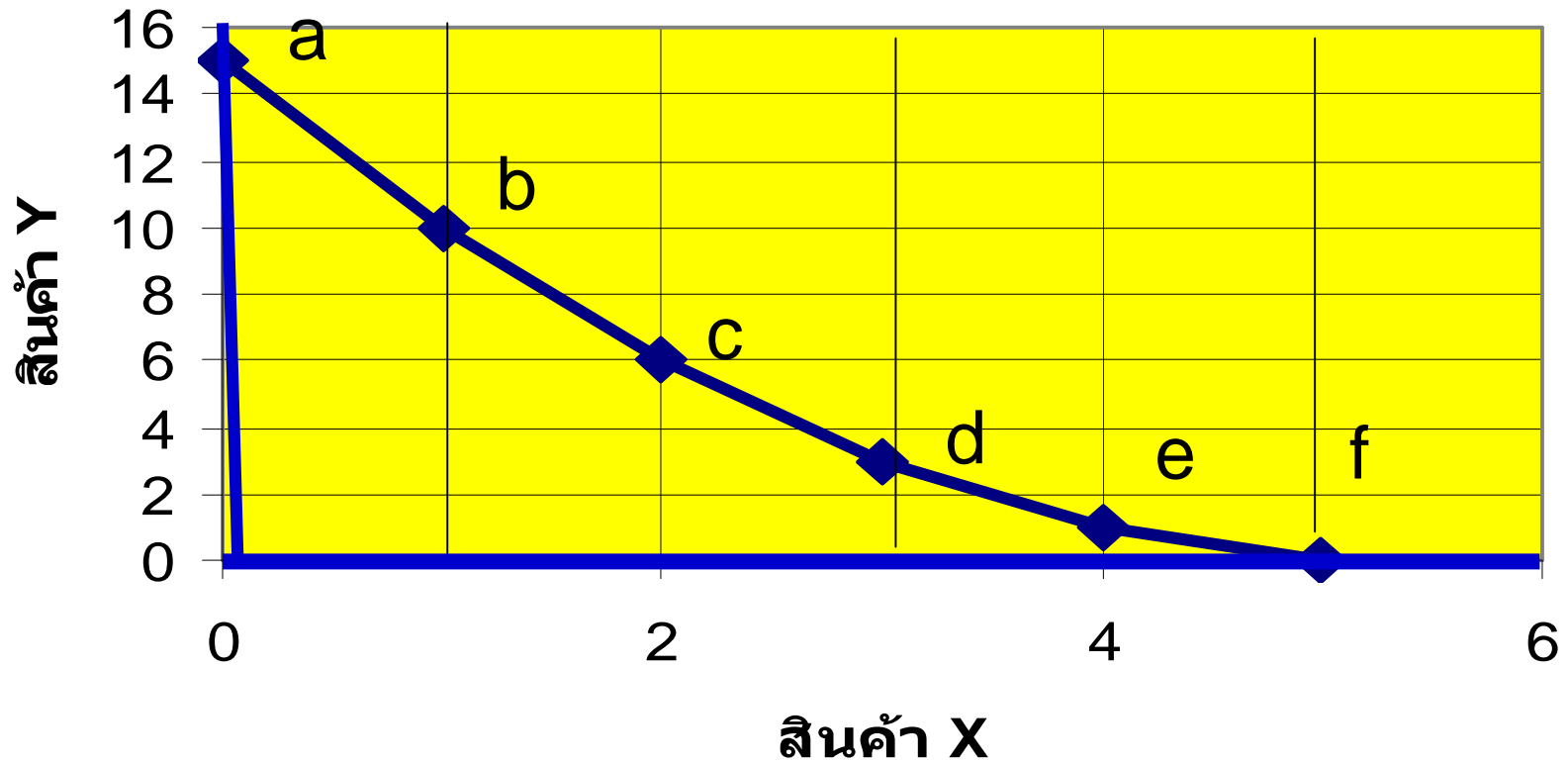
เส้นพอใจเท่ากัน(indifference curve)

เส้นพอใจเท่ากัน หรือ IC เป็นเส้นแสดงจำนวนต่างๆของสินค้าสองชนิด ที่ทำให้ผู้บริโภคได้รับความพอใจเท่ากัน

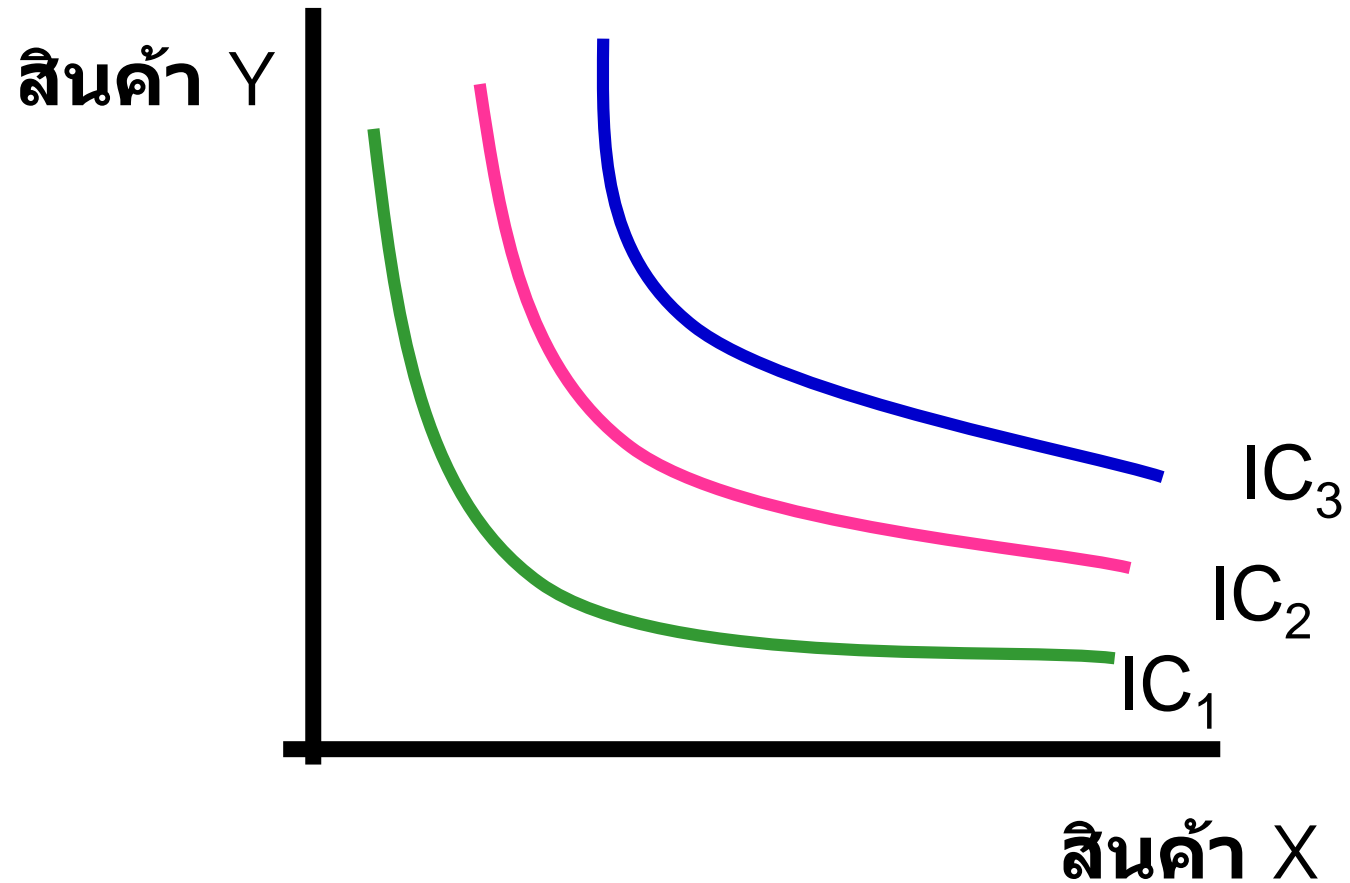
จำนวน X และ Y ที่ให้ความพอใจเท่ากัน

แผนการซื้อ	สินค้า Y	สินค้า X
a	15	0
b	10	1
c	6	2
d	3	3
e	1	4
f	0	5

เส้นความพอใจเท่ากัน

แผนภาพเส้นพอใจเท่ากัน(indifference map)

คุณสมบัติของเส้นความพอใจเท่ากัน

- n 1. เป็นเส้นโค้งหรือตรงที่ทอดลงจากซ้ายลงมาทางขวา
- n 2. ส่วนมากเป็นเส้นโค้งเว้าเข้าจุดกำเนิด
- n 3. เส้นความพอใจแต่ละเส้นไม่ตัดกัน
- n 4. เป็นเส้นติดต่อกันไม่ขาดช่วง

อัตราส่วนเพิ่มของการทดแทนกันของสินค้าสองชนิด
(Marginal Rate of Substitution – MRS)

**MRS หมายถึง การลดลงของ
สินค้าชนิดหนึ่ง เมื่อได้บริโภค
สินค้าอีกชนิดหนึ่งเพิ่มขึ้นหนึ่ง
หน่วยโดยรักษาระดับความพอใจ
ให้คงเดิม**

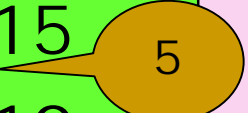

-
- n อัตราส่วนเพิ่มของการทดแทนกันของสินค้า X ด้วย
สินค้า Y

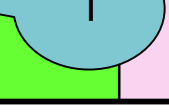
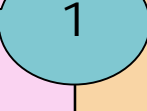
$$MRS_{YX} = \frac{-\Delta X}{\Delta Y}$$

- n อัตราส่วนเพิ่มของการทดแทนกันของสินค้า Y ด้วย
สินค้า X

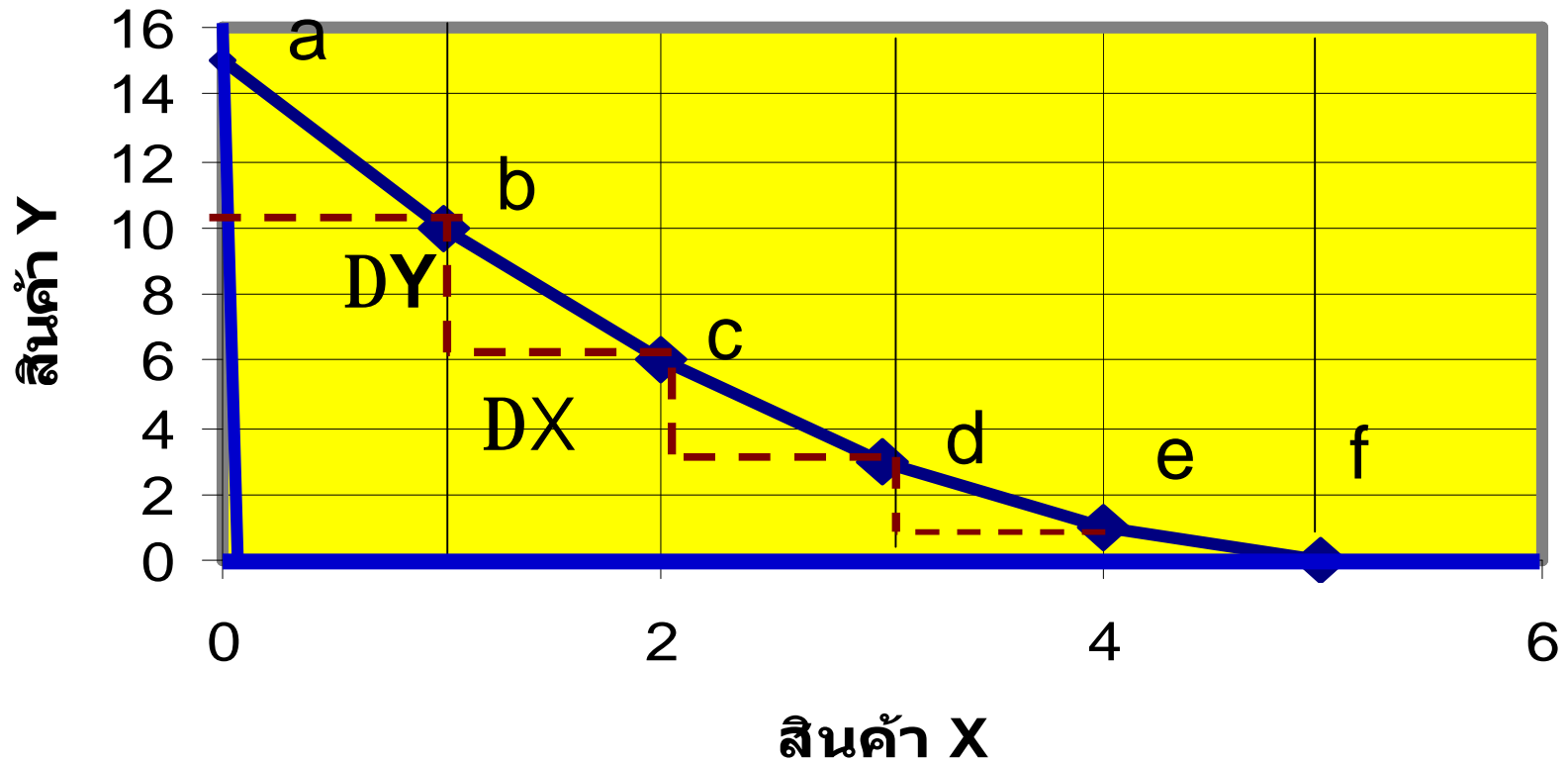
$$MRS_{XY} = \frac{-\Delta Y}{\Delta X}$$

- n MRS_{XY} คือ ความชันของเส้น IC

แผนการ ซื้อ	สินค้า Y	สินค้า X	$MRS_{XY} = -DY / DX$
a	15	0	-5/1
b	10	1	-4/1
c	6	2	-3/1
d	3	3	-2/1
e	1	4	-1/1
f	0	5	

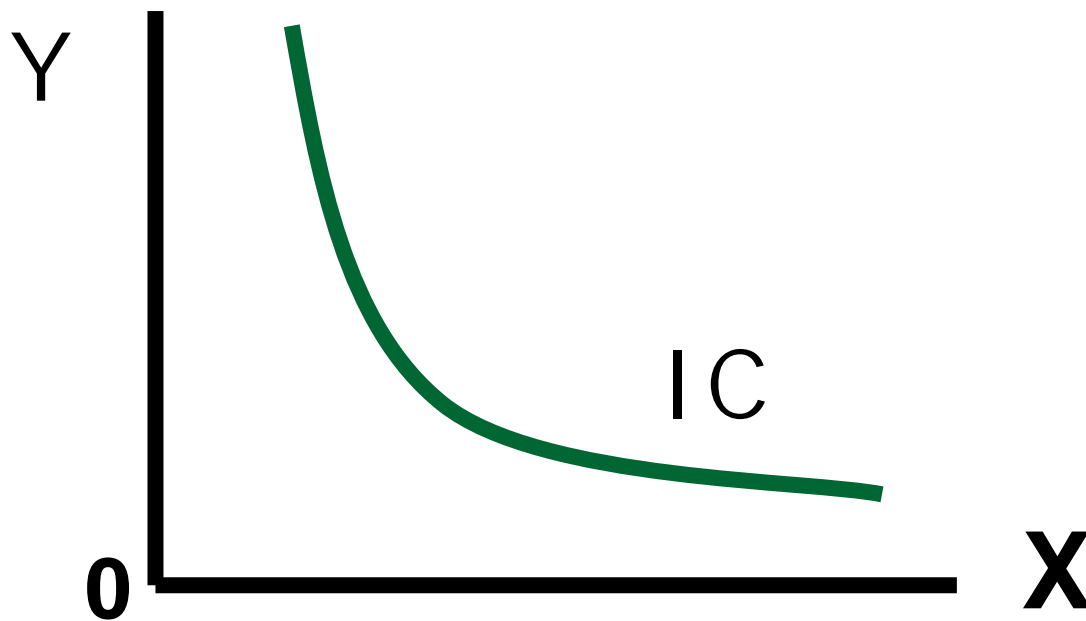
แผนการ ซื้อ	สินค้า Y	สินค้า X	$MRS_{YX} = -DX / DY$
a	15	0	-1/5
b	10	1	-1/4
c	6	2	-1/3
d	3	3	-1/2
e	1	4	-1/1
f	0	5	

เส้นความพอใจเท่ากัน

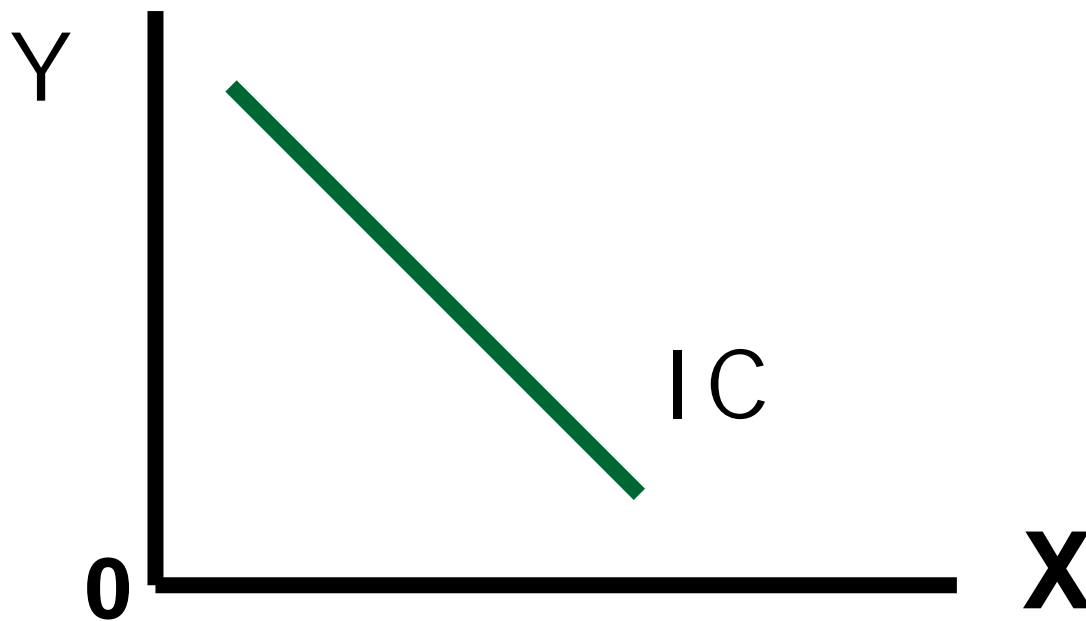

n การลดน้อยถอยลงของอัตราส่วนเพิ่มของการทดแทนกัน (diminishing marginal rate of substitute) เกิดขึ้นเมื่อจำนวนสินค้า Y ที่ผู้บริโภคยินดีเสียสละจะลดลงตามลำดับเมื่อได้รับสินค้า X เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ

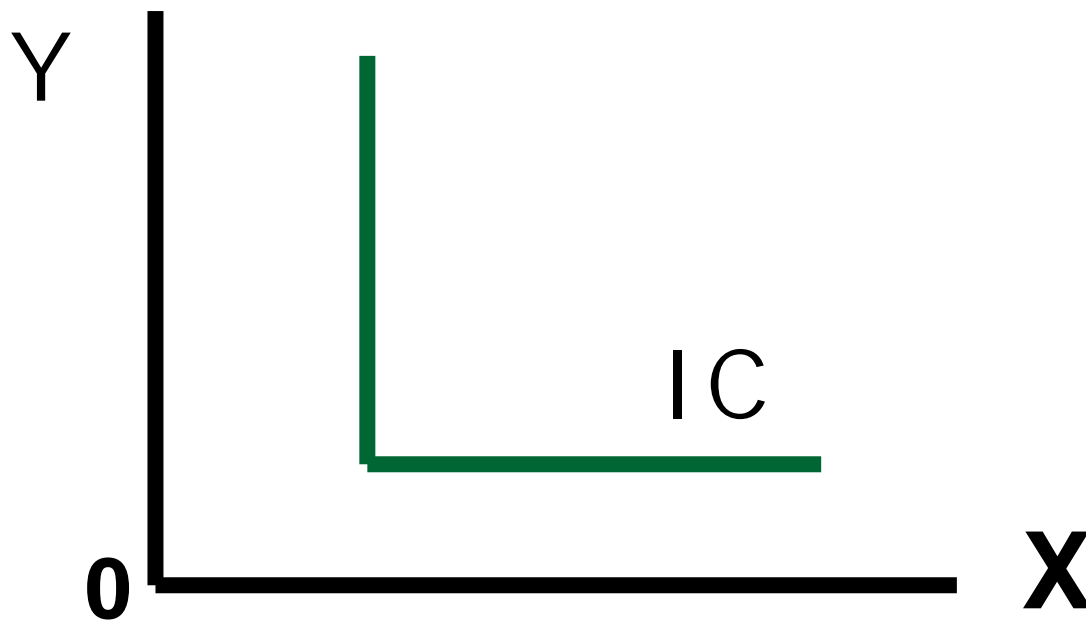
เส้นความพอใจเท่ากันของสินค้าที่ใช้
ทดแทนกันได้แต่ไม่สมบูรณ์ อัตราส่วน
เพิ่มของการใช้ทดแทนกันจะลดลง
(diminishing MRS)

เส้นความพอใจเท่ากันของสินค้าที่ใช้
ทดแทนกันได้สมบูรณ์ อัตราส่วนเพิ่ม
ของการใช้ทดแทนกันจะคงที่
ตลอดเวลา (constant MRS)

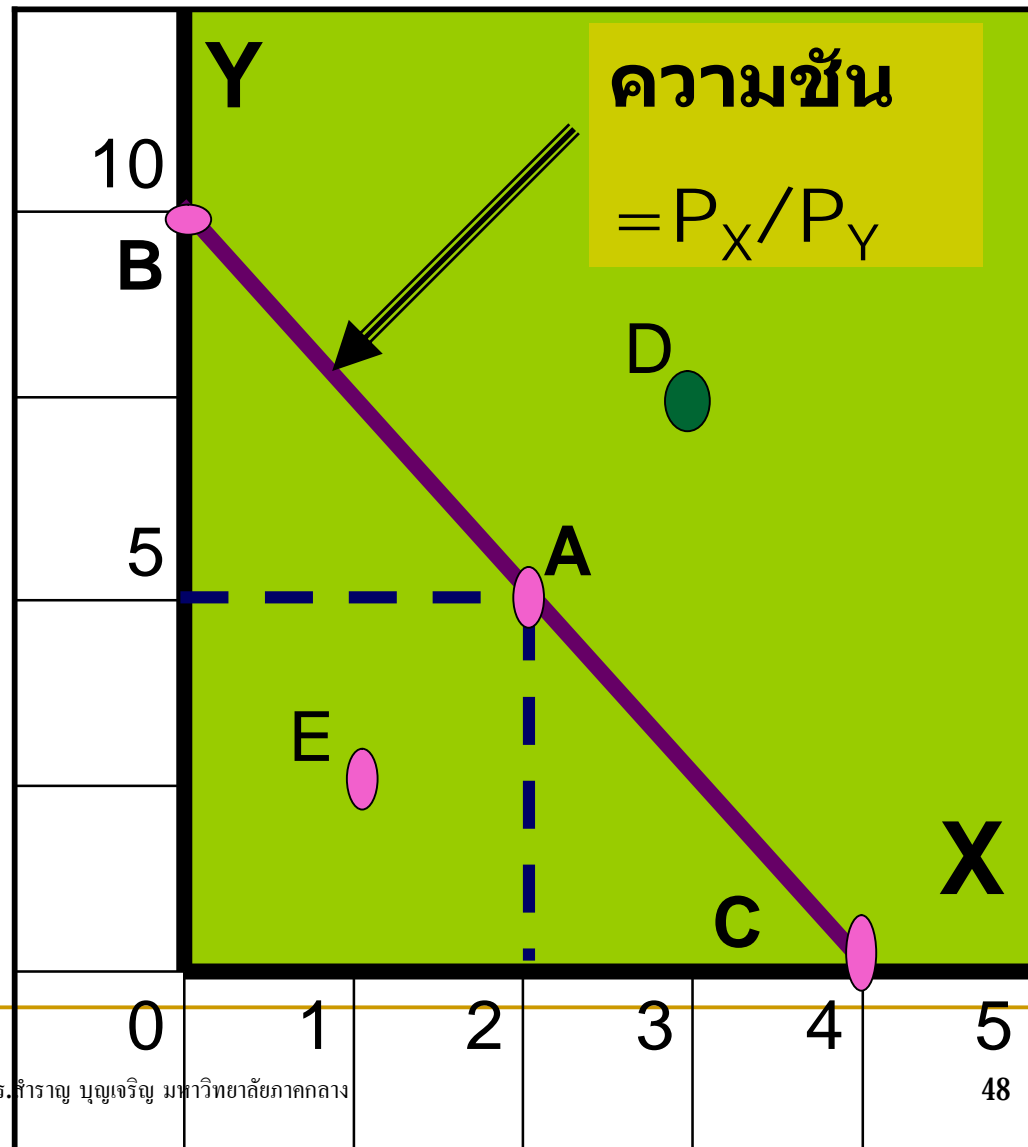
เส้นความพอใจเท่ากันของสินค้าที่ใช้ทดแทนกันไม่ได้เลย แต่ต้องใช้คู่กัน

เส้นงบประมาณ (budget line) หรือ เส้นราคา (price line)

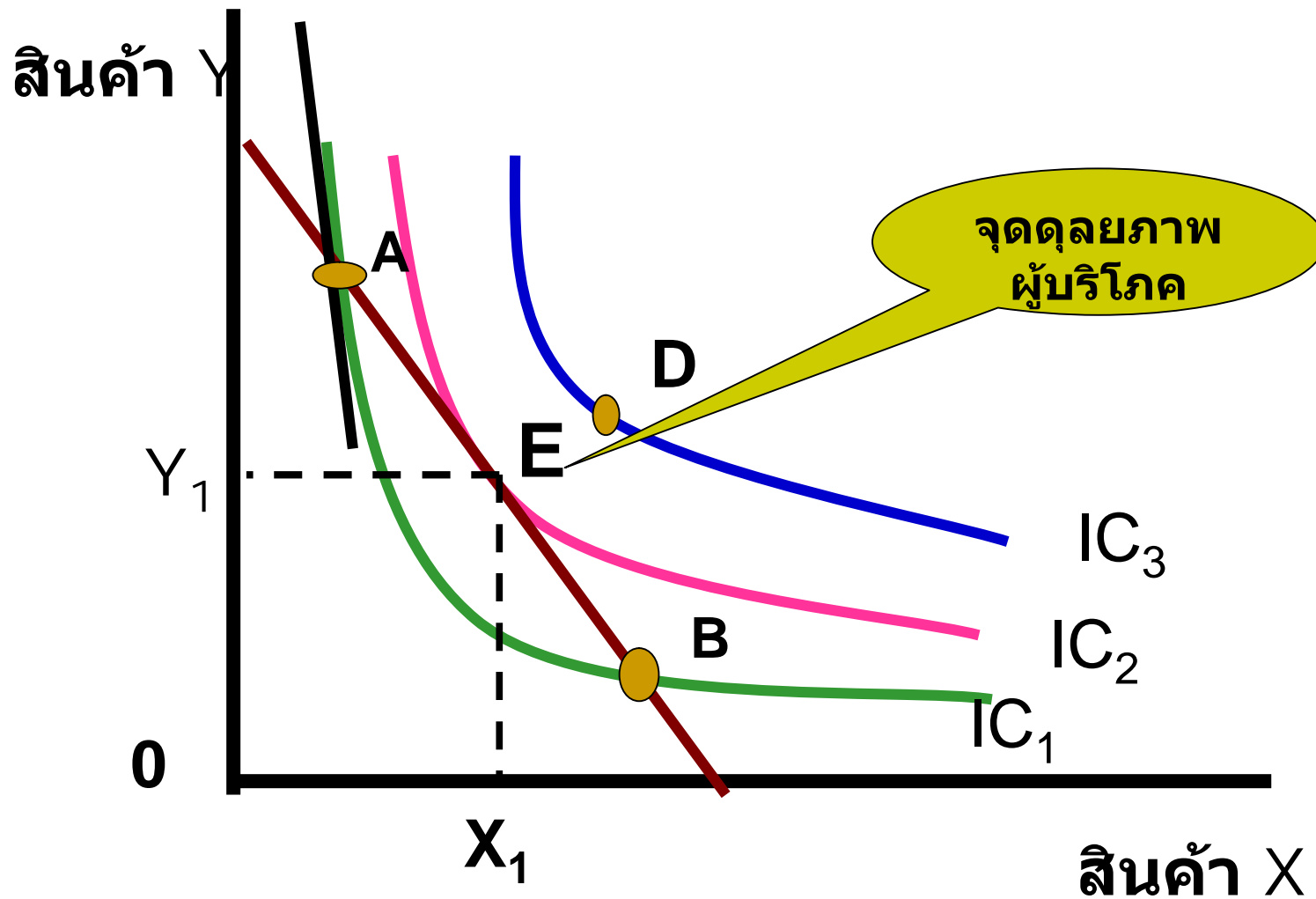
X (25บ.)	Y (10บ.)
4 หน่วย	0 หน่วย
2 หน่วย	5 หน่วย
0 หน่วย	10 หน่วย

งบประมาณ 100บาท

ดุลยภาพของผู้บริโภค (consumer's equilibrium)

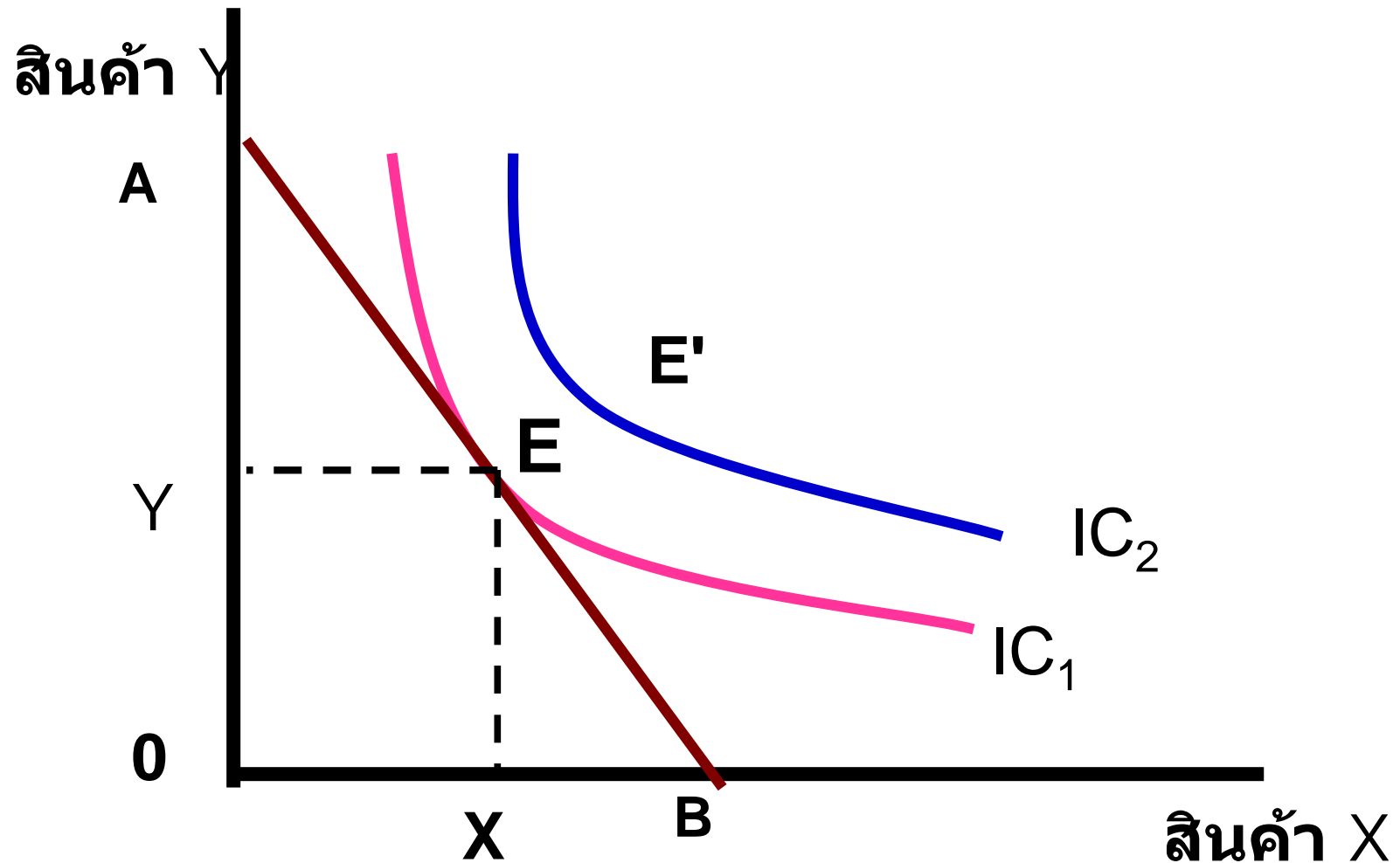
n คือ จุดสัมผัสของเส้นงบประมาณกับ
เส้นความพอใจเท่ากัน

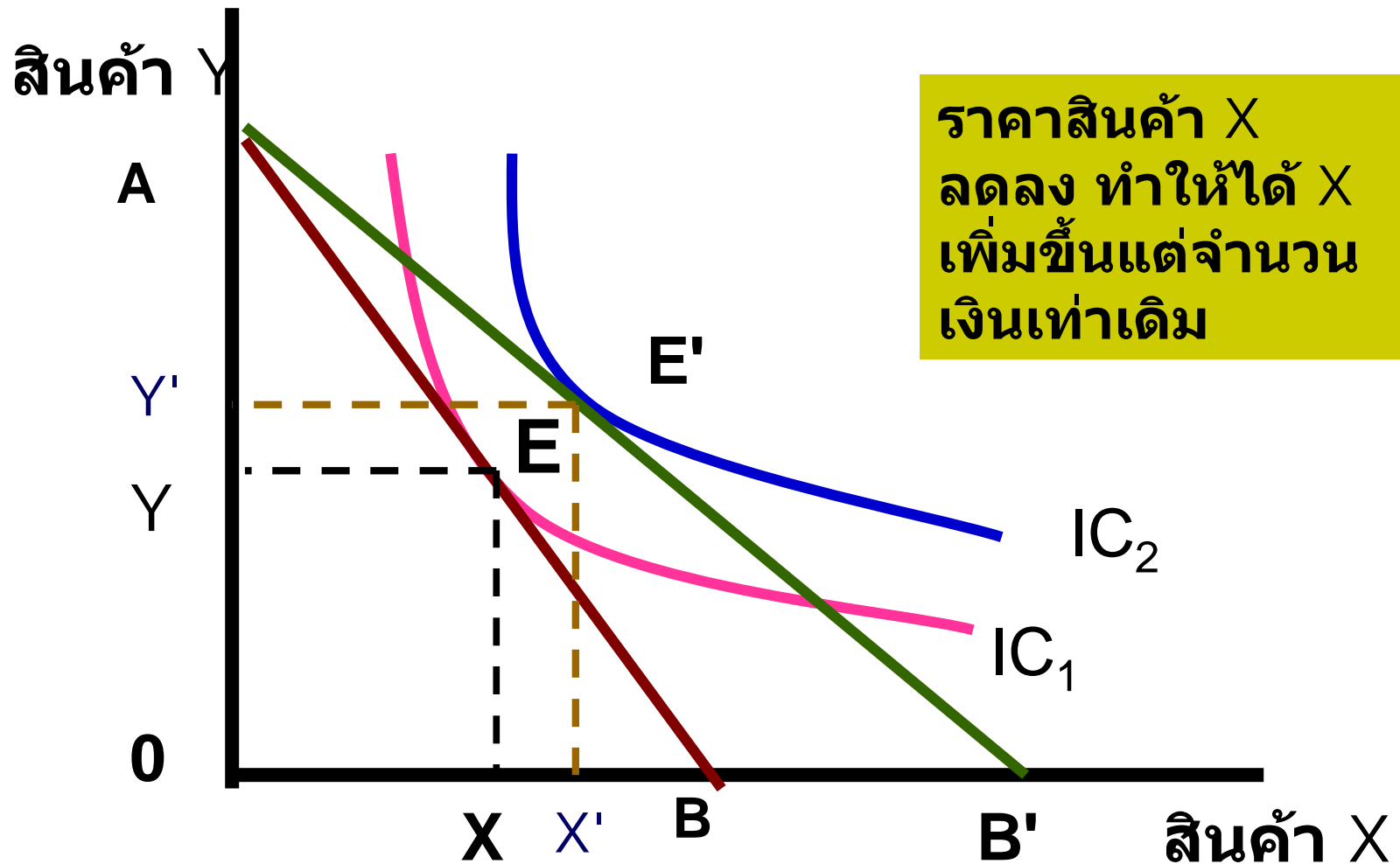
การเปลี่ยนแปลงดุลยภาพของผู้บริโภค (change in consumer's equilibrium)

**ดุลยภาพของผู้บริโภคจะเปลี่ยนแปลง
ถ้าราคาสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือ
รายได้แท้จริงเปลี่ยนแปลง เพราะการ
เปลี่ยนแปลงราคาหรือรายได้แท้จริงทำ
ให้เส้นงบประมาณหรือเส้นรายจ่ายจาก
ที่เดิม**

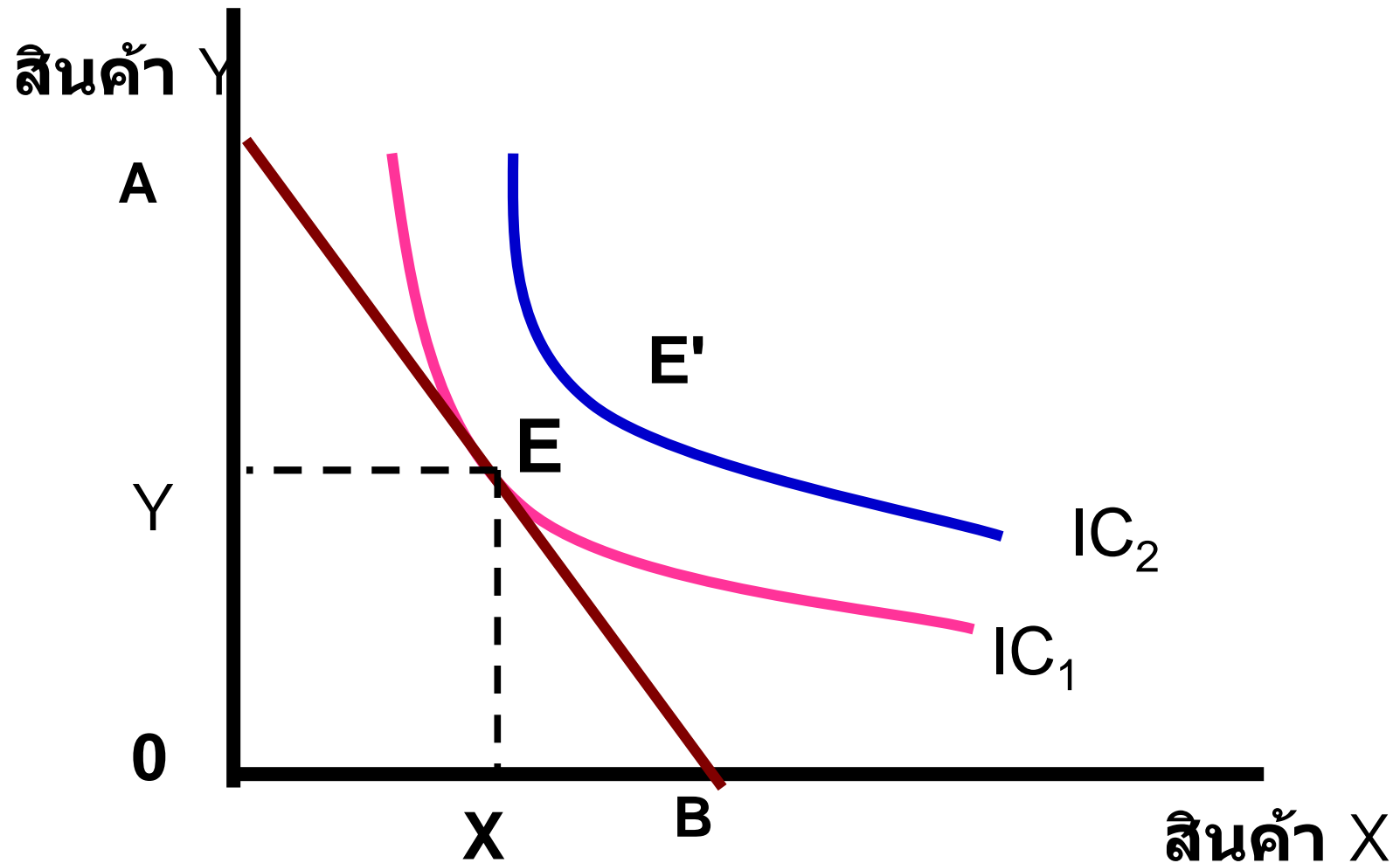
1. ราคาสินค้าของชนิดหนึ่งเปลี่ยนแปลงแต่อีกชนิดคงที่

1. ราคาสินค้าของชนิดหนึ่งเปลี่ยนแต่อีกชนิดคงที่

2. รายได้จริงเปลี่ยนแปลง

1. 2. รายได้จริงเปลี่ยนแปลง

สินค้า Y

A'

A

Y'

Y

0

X

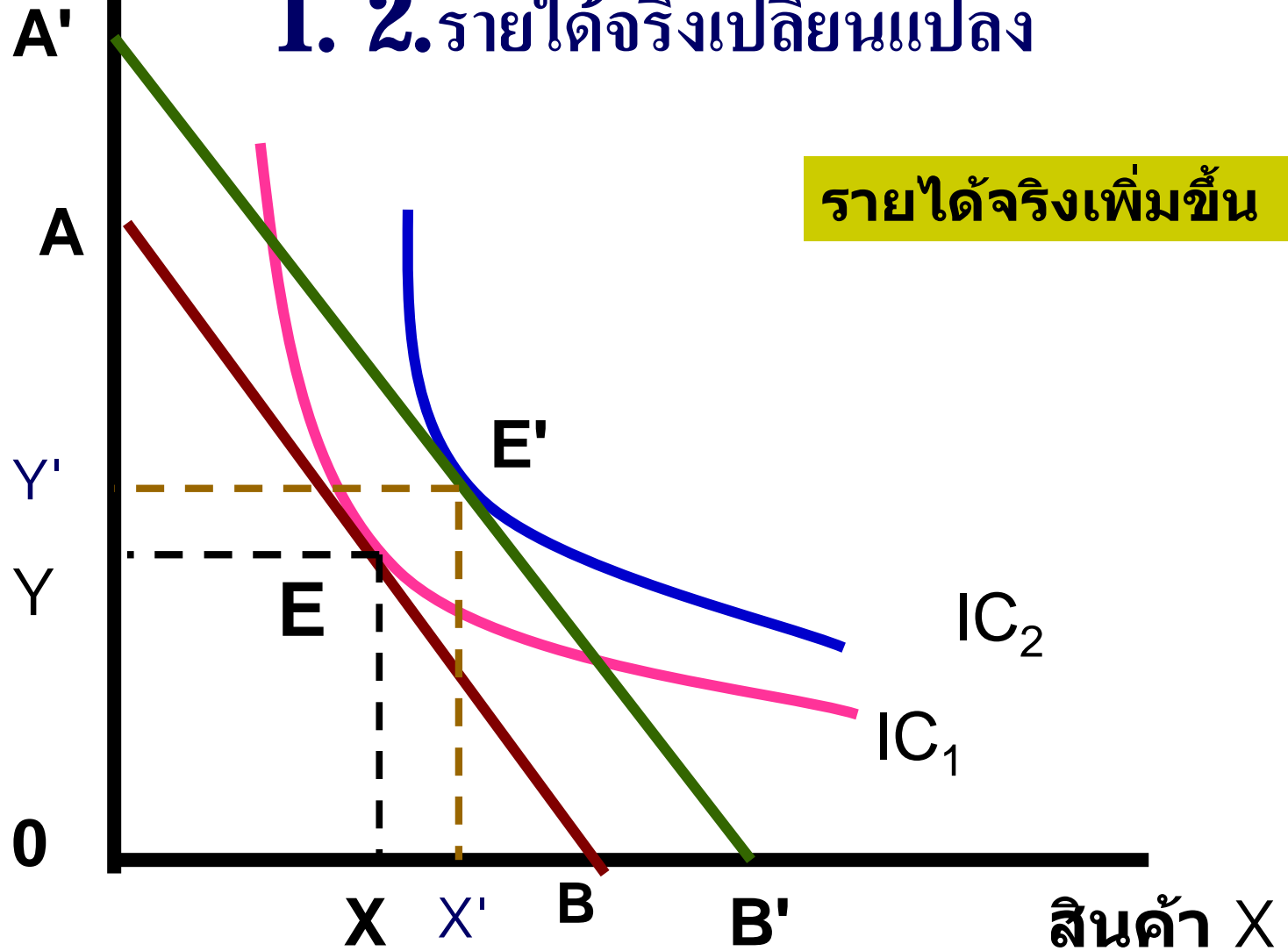
X'

B

B'

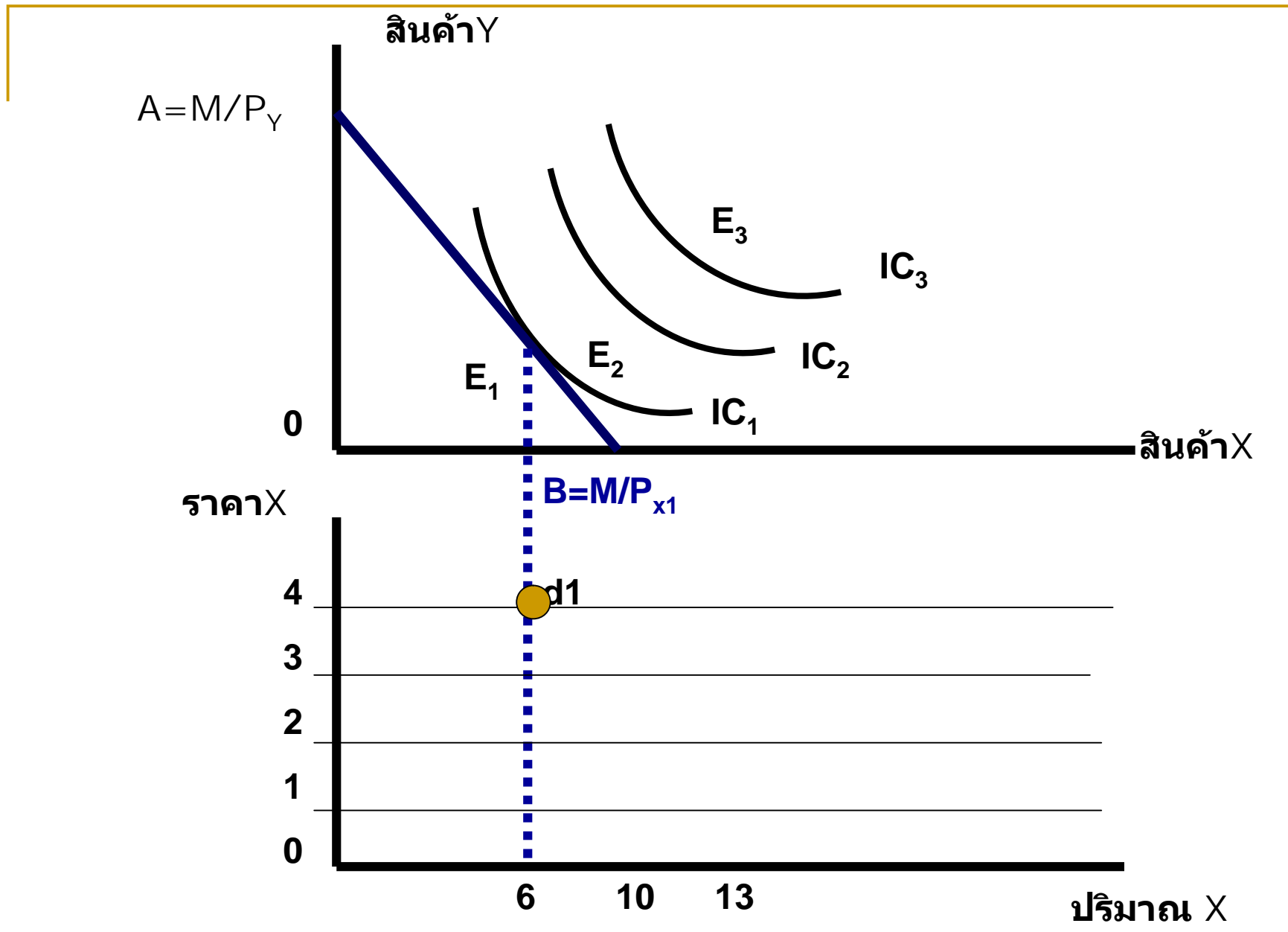
สินค้า X

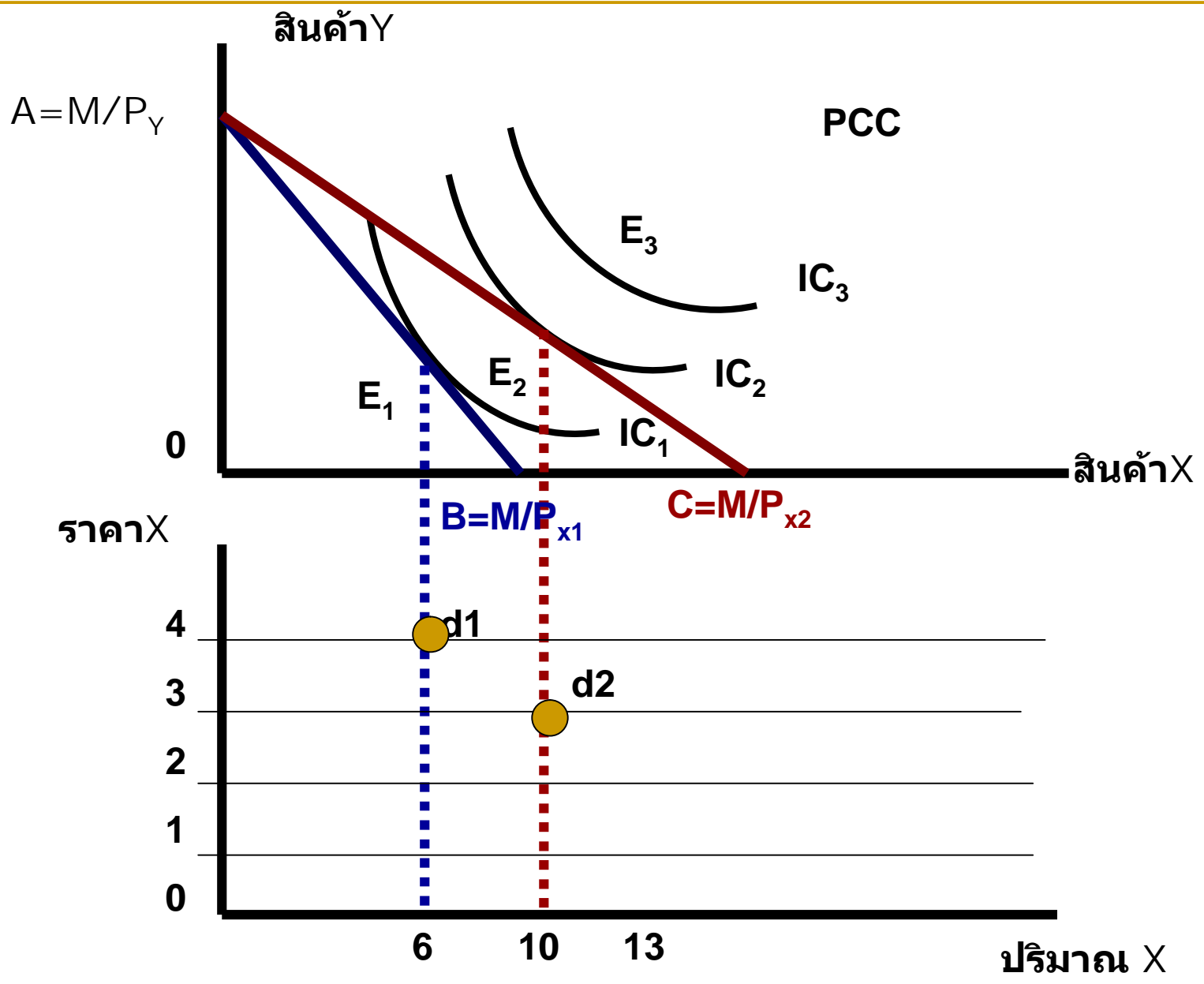
รายได้จริงเพิ่มขึ้น

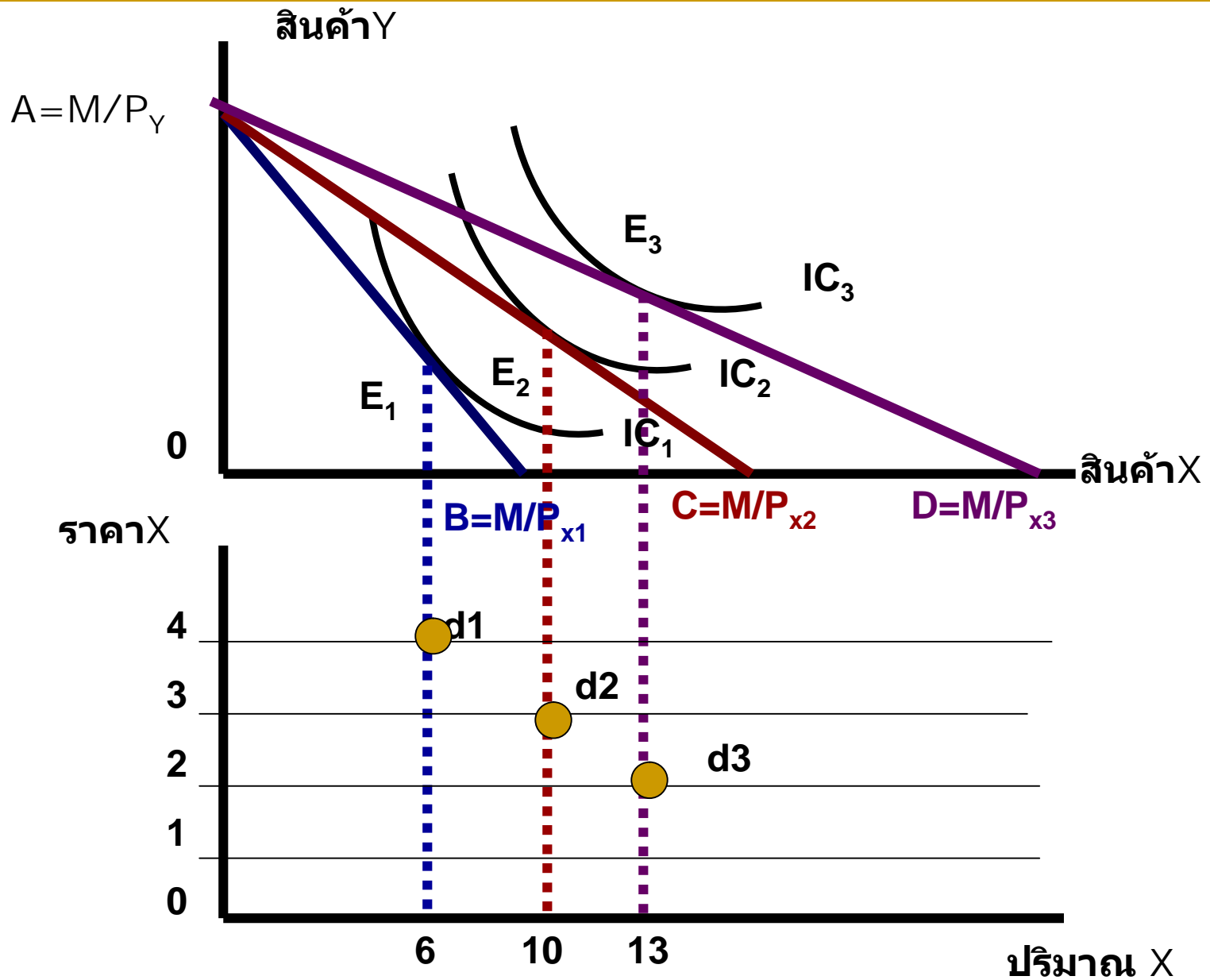

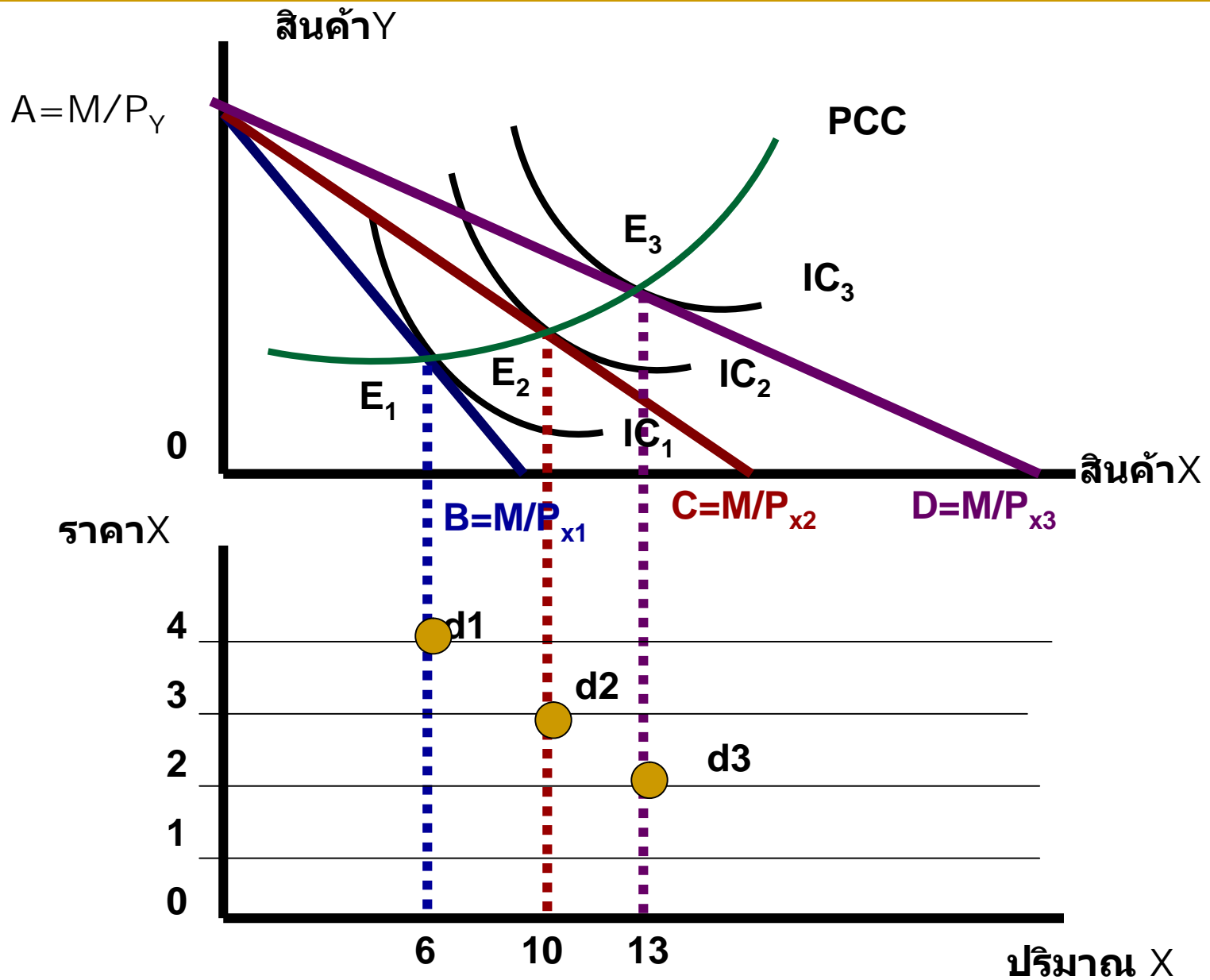
การสร้างเส้นอุปสงค์จาก การวิเคราะห์เส้นพอใจเท่ากัน

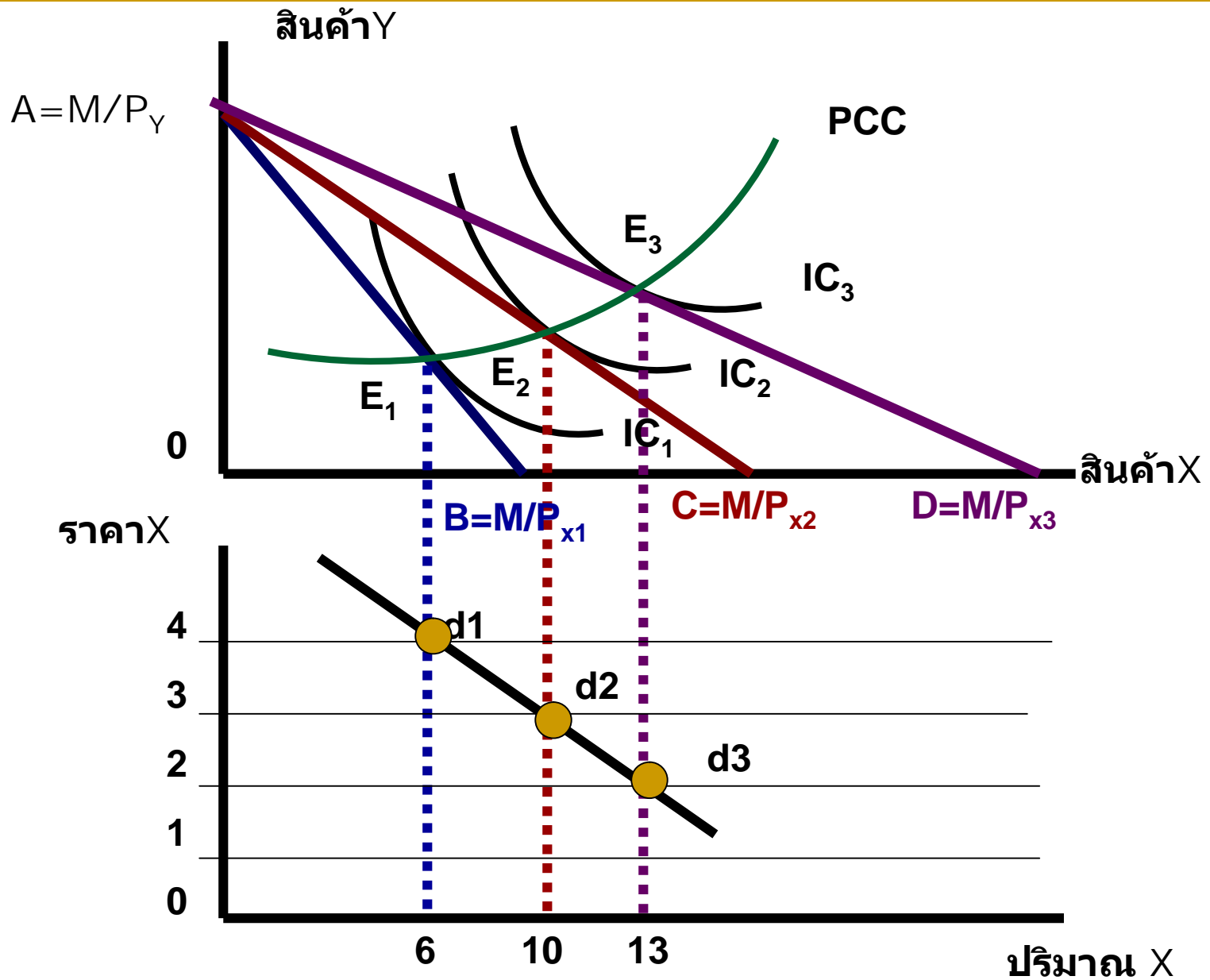
จุดบนเส้น อุปสงค์	ราคาต่อหน่วย P_x	ปริมาณซื้อ X
d_1	$P_{x1} = 4$	$X_1 = 6$
d_2	$P_{x2} = 3$	$X_2 = 10$
d_3	$P_{x3} = 2$	$X_3 = 13$

ตัวแบบมอบหมายงาน (assignment model)

ดร.สำราญ บุญเจริญ

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยภาคกลาง

ดร.สำราญ บุญเจริญ มหาวิทยาลัยภาคกลาง

1

ตัวแบบมอบหมายงาน (assignment model)

**เป็นการโปรแกรมชนิดพิเศษที่ออกแบบมา
เพื่อใช้แก้ปัญหาการมอบหมายงาน คือ
ปัญหาของการที่ต้องทำงานที่มีให้เสร็จ
พร้อมกันโดยใช้เครื่องจักรหรือคนงานที่มี
ต้นทุนต่างกันเมื่อทำงานแต่ละงาน
เป้าหมายคือต้นทุนรวมต่ำสุด**

**วิธีการมอบหมายงานที่มีประสิทธิภาพที่สุด
ในการหาคำตอบที่ดีที่สุด คือ วิธีฮังการี
(Hungarian method) หรือ วิธีการลด
เมทริกซ์ (Matrix Reduction)**

ขั้นตอนวิธีการมอบหมายงาน

ขั้นที่ 1.

คำนวณหาตารางต้นทุนเสียโอกาส

(opportunity cost table) โดยดำเนินการต่อไปนี้

ก) นำจำนวนที่น้อยที่สุดในแต่ละแถวนอน (row) ของตารางเริ่มต้นไปลบทุกจำนวนในแถวนอนนั้น และ

ข) จากตารางที่ได้ใน ก. ให้นำจำนวนที่น้อยที่สุดในแต่ละแนวตั้งไปลบทุกจำนวนในแนวตั้ง (column) นั้น

ขั้นที่ 2.

ทดสอบตารางต้นทุนเสียโอกาสที่ได้จากขั้นที่ 1 ว่าเป็นการมอบหมายงานดีที่สุดหรือไม่ ด้วยการลากเส้นตรงในแนวนอน หรือแนวตั้งให้ผ่านจำนวนศูนย์ทุกตัวในตารางนั้น แต่มีข้อแม้ว่าจะต้องใช้เส้นให้มีจำนวนนอนที่สุด

ถ้าจำนวนเส้นที่ใช้เท่ากับ จำนวนแนวนอน หรือ แนวตั้งอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว แสดงว่า ได้การมอบหมายงานดีที่สุด (ต้นทุนต่ำสุด) แล้ว

แต่ถ้าจำนวนเส้นน้อยกว่าจำนวนแนวนอนแล้ว แสดงว่า ยังไม่ได้คำตอบดีที่สุด ให้ดำเนินการต่อในขั้นที่ 3

ขั้นที่ 3

ทำการทบทวนตารางต้นทุนเสียโอกาสปัจจุบัน โดยการค้นหาจำนวนน้อยที่สุดที่เส้นตรงไม่ลากผ่าน แล้วนำจำนวนนั้นไปลบออกจากทุกจำนวนที่เส้นตรงไม่ลากผ่าน ยกเว้นตำแหน่งที่เป็นจุดตัดของสองเส้นให้นำจำนวนนั้นไปบวกเข้า

จากนั้น ย้อนกลับไปขั้นที่ 2 ใหม่ แล้วดำเนินจนกว่า จะได้รับการมอบหมายงานดีที่สุด

**ในกรณีที่ปัญหาการมอบหมายงาน
นั้น จำนวนแนวนอนและแนวตั้งของ
ตารางไม่เท่ากันแล้ว ให้เพิ่ม ดัมมี่
แนวนอน (dummy row) หรือ ดัมมี่แนวตั้ง
(dummy column) ก่อน เพื่อให้จำนวน
แนวนอนและแนวตั้งเท่ากัน โดย
กำหนดให้ต้นทุนในตารางมีค่าเป็นศูนย์
ทั้งหมด**

**ถ้าเป็นปัญหาค่าสูงสุด ก่อนการเริ่ม
ขั้นตอนแรกตามที่กล่าวมาแล้ว ให้เปลี่ยน
ตารางปัญหาการมอบหมายกรณีค่าสูงสุด
ให้เป็นต้นทุนเสียโอกาสก่อน**

**โดยการหาจำนวนที่มากที่สุดใ
ตารางนั้นออกมา จากนั้นใช้จำนวนนั้นเป็น
ตัวตั้งแล้วนำจำนวนอื่นในตารางนั้นมาลบ
ออกรวมทั้งตัวเอง ค่าที่ได้คือต้นทุนค่าเสีย
โอกาสของทุกจำนวนในตารางเริ่มต้น**

**จากใช้ขั้นตอนการมอบหมายงานที่
ได้กล่าวมาแล้ว จนกว่าจะได้คำตอบที่ดีที่สุด**

ตัวอย่างที่ 1

จงมอบหมายคนงานต่อไปนี้ให้ทำงานที่เหมาะสม โดยให้มีต้นทุนรวมต่ำสุด ด้วยการใช้ตัวแบบมอบหมายงาน

งาน \ คนงาน	1	2	3
A	110	140	60
B	80	100	110
C	90	120	70

ก) นำจำนวนที่น้อยที่สุดในแต่ละแถวบน (row) ของ ตารางเริ่มต้นไปลบทุกจำนวนในแถวบนนั้น

งาน คนงาน	1	2	3
A	$110-60=50$	$140-60=80$	$60-60=0$
B	$80-80=0$	$100-80=20$	$110-80=30$
C	$90-70=20$	$120-70=50$	$70-70=0$

งาน คนงาน	1	2	3
A	50	80	0
B	0	20	30
C	20	50	0

ข) จากตารางที่ได้ใน ก. ให้นำจำนวนที่น้อยที่สุดในแต่ละแถวตั้งไปลบทุกจำนวนในแถวตั้ง(column)นั้น

งาน คนงาน	1	2	3
A	$50-0=50$	$80-20=60$	$0-0=0$
B	$0-0=0$	$20-20=0$	$30-0=30$
C	$20-0=20$	$50-20=30$	$0-0=0$

ข) จากตารางที่ได้ใน ก. ให้นำจำนวนที่น้อยที่สุดในแต่ละแถวตั้งไปลบทุกจำนวนในแถวตั้ง (column) นั้น

งาน \ คนงาน	1	2	3
A	$50-0=50$	$80-20=60$	$0-0=0$
B	$0-0=0$	$20-20=0$	$30-0=30$
C	$20-0=20$	$50-20=30$	$0-0=0$

ได้ตารางค่าเสียโอกาสเพื่อทดสอบในขั้นที่ 2

งาน คนงาน	1	2	3
A	50	60	0
B	0	0	30
C	20	30	0

ขั้นที่2. ทดสอบตารางต้นทุนเสียโอกาสที่ได้จากขั้นที่1 ว่าเป็นการมอบหมายงานที่ดีที่สุดหรือไม่

งาน \ คนงาน	1	2	3
A	50	60	0
B	0	0	30
C	20	30	0

จำนวนเส้น 2 \neq จำนวนแถวนอน 3

แสดงว่า มอบหมายงานไม่ได้

ขั้นที่3 ปรับปรุงตารางค่าเสียโอกาส

งาน \ คนงาน	1	2	3
A	50	60	0
B	0	0	30
C	20	30	0

เลือก 20 จำนวนน้อยที่สุดที่เส้นตรงไม่ลากผ่าน

ขั้นที่3 ปรับปรุงตารางค่าเสียโอกาส

งาน คนงาน	1	2	3
A	$50-20=30$	$60-20=40$	0 คงเดิม
B	0 คงเดิม	0 คงเดิม	$30+20=50$
C	$20-20=0$	$30-20=10$	0 คงเดิม

20 ลบออกในจำนวนที่เส้นไม่ลากผ่าน 20บวกเข้าไป
จำนวนที่เป็นจุดตัด จำนวนเส้นลากผ่านให้คงเดิม

ตารางค่าเสียโอกาสที่ปรับปรุงแล้ว

งาน คนงาน	1	2	3
A	30	40	0
B	0	0	50
C	0	10	0

ทดสอบตารางค่าเสียโอกาสที่ปรับปรุงแล้ว

งาน คนงาน	1	2	3
A	30	40	0
B	0	0	50
C	0	10	0

3เส้น = จำนวนแถวนอน3

แสดงว่ามอบหมายงานได้แล้ว

ดร.สำราญ บุญเจริญ มหาวิทยาลัยภาคกลาง

การมอบหมายงานจากตารางค่าเสียโอกาส

งาน \ คนงาน	1	2	3
A	30	40	0
B	0	0	50
C	0	10	0

เลือกมอบหมายงานแถวบนที่มีศูนย์ตัวเดียว

ให้ A ทำงานที่ 3

ดร.สำราญ บุญเจริญ มหาวิทยาลัยภาคกลาง

การมอบหมายงานจากตารางค่าเสียโอกาส

งาน \ คนงาน	1	2	3
A	30	40	0
B	0	0	50
C	0	10	0

เลือกมอบหมายงานแถวนอนที่มีศูนย์ตัวเดียว

ให้ C ทำงานที่ 1

ดร.สำราญ บุญเจริญ มหาวิทยาลัยภาคกลาง

การมอบหมายงานจากตารางค่าเสียโอกาส

งาน \ คนงาน	1	2	3
A	30	40	0
B	0	0	50
C	0	10	0

สุดท้าย

ให้ B ทำงานที่ 2

ดร.สำราญ บุญเจริญ มหาวิทยาลัยภาคกลาง

สรุปการมอบหมายงาน

งาน \ คนงาน	1	2	3
A	110	140	60
B	80	100	110
C	90	120	70

คนงาน	งาน	ต้นทุน
A	3	60
B	2	100
C	1	90
	รวม	250

ดร.สำราญ บุญเจริญ มหาวิทยาลัยภาคกลาง